

14. Meddelelse fra Statens Planteavlsudvalg

til Vejledning for Landbrugere.

Udsendt den 24. August 1904.

Om Eftersaaning af Udlægsmarker

paa Grundlag af Forsøg af Statskonsulent P. Nielsen.

Efter en langvarig Sommertørke er Bestanden af Kløver- og Græsplanter paa de nye Udlægsmarker i Reglen mere eller mindre svækket og ofte saa stærkt udtyndet, at en tilfredsstillende Afgrøde ikke kan ventes. I saadanne Tilfælde tilraadete Statskonsulent P. Nielsen Eftersaaning, hvis Marken ikke var saa stærkt medtaget, at den burde ompløjes. P. Niensens Raad i denne Henseende var bygget paa en længere Aarrækkes Forsøg med Eftersaaning og gaar i Hovedsagen ud paa følgende:

Eftersaaning kan finde Sted saavel i Eftersommeren som i Foraaret. For at Eftersaaning af Bælgplanterne (Kløver, Sneglebælg o. l.) skal have Udsigt til at lykkes om Eftersommeren, maa den foretages inden August Maanedes Udgang. Kan dette ikke ske, enten fordi Dæksæden ikke er høstet til denne Tid, eller fordi Jorden er for tør, vil det være at foretrække at vente dermed til det tidlige Foraar (sidste Halvdel af Marts eller første Halvdel af April, medens Jorden er passende fugtig). Græsfrøet kan med godt Resultat saas indtil midt i September, men bør dog saas snarest muligt efter Høst. Dog lykkes Hundegræs og Timothe bedst ved at saas om Foraaret sammen med Kløverfrøet.

Eftersaaning om Eftersommeren vil iøvrigt som oftest hindres eller vanskeliggøres af den Aarsag, at man paa denne Tid af Aaret sjældent har Adgang til en tilfredsstillende Frøforsyning, medmindre man har købt saa rigelig en Forsyning i Foraaret, at man har holdt noget tilbage.

Paa etaarige Marker giver Foraarsetersaaning sjældent et tilfredsstillende Resultat. Er Plantebestanden paa disse for tynd, og Eftersaaning ikke kan ske i August, gør man bedst i at ompløje Marken og besaa den med en anden Afgrøde.

Ved Eftersaaning anvendes i Hovedsagen den samme Frøblanding som ved Udlægsmarkens almindelige Besaaning. Da det som oftest fortrinsvis er Kløveren, der er gaaet bort, bør der saas forholdsvis rigeligt heraf. Særlig egner sig dertil Tidlig Rødkløver, Sneglebælg, Rundbælg, Italiensk og Almindelig Rajgræs, Draphavre, Agerhejre, Hundegræs og Timothe, afpasset efter Jordens Beskaffenhed og Udlæggets Varighed. Udsædsmængden retter sig efter den tilstedeværende Plantebestand og bør i Reglen være fra 12 til 20 Pd. pr. Td. Land.

Resultatet vil for en stor Del være afhængigt af Jordens Fugtighedsgrad og Behandling. Det vil i Reglen ikke føre til noget at eftersaa om Eftersommeren, før Jorden er godt oplødt. Umiddelbart før Saaning gives Jorden et eller, om fornødent, to Træk med en spidstandet Harve, og Frøet dækkes ved et Træk, hvorefter Marken ringtromles. Naar Harven gaar jævnt og ikke for hurtigt, vil de tilstedeværende Planter ikke lide væsentligt derved; og under alle Omstændigheder er det nødvendigt, at det eftersaaede Frø faar et godt Leje.

Udførlig Beretning om P. Niensens Forsøg findes i Tidsskrift for Landøkonomi 1884, Side 252—278, og i Ugeskrift for Landmænd 1889 11, Side 76, og 1893, Side 508.

Nærmere Oplysninger for særlige Tilfælde faas for Jyllands Vedkommende ved skriftlig Henvendelse til Statskonsulent **Fr. Hansen, Askov pr. Vejen**, eller Forsøgsbestyrer **A. J. Hansen, V. Hassing**, og for Øernes Vedkommende til Statskonsulent **K. Hansen, Lyngby**, eller Forsøgsbestyrer **N. P. Nielsen, Tystofte pr. Skelskør**.